

ע"פ 47540/03 - דוד רוייטמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 47540-03 רוייטמן נ' מדינת ישראל

16 Mai 2019

בפני הרכב כבוד השופטים:

א. גריל, שופט עמידה [אב"ד]

ב. בר-זיו, שופטת

ג. סעב, שופט

המעורער: דוד רוייטמן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון (פלילי)

עו"י ב"כ עזה"ד א. פסטרנק

הודעת ערעור מיום 20.3.19 על פסק דיןו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ערן קוטון) מיום 14.2.19 בת"פ 26040-11-11.

פסק דין

מבוא:

1. מונח לפנינו ערעור על פסק דיןו של בית המשפט השלום בחיפה (להלן: "בימ"ש קמא"), שניתן ע"י כב' השופט ערן קוטון, בת"פ 26040-11-11, כאשר הכרעת הדיון ניתנה ביום 9.10.18 וגמר הדיון ניתן ביום 14.2.19.

2. הערעור מופנה כנגד הכרעת הדיון.

3. כנגד המערער וארבעה נאשמים נוספים (להלן: "הנאשמים הנוספים"), הוגש כתוב אישום שככל שבעה אישומים ואשר ייחס להם ביצוע העבירות הבאות בצוותא:

עמוד 1

קשירות קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); זיווף בידי עובד ציבור בנסיבות מחמירות לפי סעיף 421 סיפה בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין; זיווף מסמך בכונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף לפי סעיפים 418 סיפה, 420 ו- 29 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

הכרעת הדין:

4. המערער כפר במיחס לו בכתב האישום, لكن התנהל הליך הוכחות בפני בימ"ש קמ"א ששמע את העדים, בבחן את מכלול הנתונים והראיות, לרבות סיכון הצדדים ונתן הכרעת דין ביום 18.10.9.
5. במסגרת הכרעת הדין,קבע בימ"ש קמ"א כי המשיבה הצליחה להוכיח במידת הווידאות הדרישה כי המערער היה מעורב באופן אקטיבי באירועים המפורטים באישומים הראשון והשלישי בלבד.
6. עוד קבע בימ"ש קמ"א, כי המשיבה לא הניחה ראיות מספיקות אשר יש בהן לסביר את המערער בנסיבות המפורטים באישומים השני, השלישי, הרביעי, החמישי והשישי, ובשל כך זיכה את הנאשם מחמת הספק.
7. באשר לאיורע המפורט באישום השביעי,קבע בימ"ש קמ"א, כי הכוח שלמערער הייתה נגיעה מסוימת, אם כי לא ברורה וחיד משמעות.
8. בסופו של יום, זיכה בימ"ש קמ"א את המערער מביצוע חלק לא מבוטל מן העברות שייחסו לו בכתב האישום, והרשיעו בעבירות זיווף אחת, **בסיוע לביצוע עבירות זיווף רבות, בסיוע לביצוע עבירות שימוש במסמך מזויף, בסיוע לביצוע עבירות קבלת דבר במרמה, וסייע לביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיפים: 418 (אמצע), 418 (אמצע) ביחיד עם 31, 420 ביחיד עם 31, 415 ביחיד עם 31, ו-244 ביחיד עם 31, הכל לחוק העונשין. כך שהמערער הורשע בנסיבות באירועי האישום הראשון והשלישי.
9. בימ"ש קמ"אקבע כי:

"בהחili על מעשיו של הנאשם (המערער) את המבחןים שנקבעו בפסקה סבורני כי לא הוכח במידת הווידאות הדרישה כי הנאשם (המערער) היה חלק מן המיגל הפנימי של מבצעי העבירות. כן הוכח כי מעשיו תרמו תרומה לא מבוטלת לעבירות שבוצעו באירועי האישומים הראשון והשלישי. כפי שפירטתי"

לעיל, לא שוכנעתי כי הנאשם (המעורער) לא היה מודע לכל המתרחש סביבו, היפך הוא הנכון. הנאשם (המעורער) היה מודע לכך שמתבצעים סביבו, בקרבתו ובמציאותו, מעשים לא תקינים, לא כשרים שתכליתם השגת תוצאה אסורה. לכל הפחות עצם הנאשם (המעורער) עיניו מלאה כרך, אך לגישתי, נקט בעיורון מכון ומוחלט.

משאלו פני הדברים, סבורני כי בשני האירועים מושא האשום הראשון והאישום השלישי סייע הנאשם (המעורער) בביצוע מרבית העבירות, והיה שותף מלא בביצוע עבירה זיופ נקודתית בפרוטוקול ישיבת ההתמחות. כן סייע הנאשם (המעורער) בביצוע ריבוי עבירות זיופ, באפשרו לכל דכפין במשרד לעשות שימוש בחותמת המוטבעת" - (פסקה 108 להכרעת הדיון).

10. לאחר שבימ"ש קמא הרשע את המעורער בעבירות שפורטו בהכרעת הדיון, ולאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, ניתן גזר הדין ביום 14.2.19, במסגרתו הטיל בימ"ש קמא על המעורער 6 חודשי מאסר בפועל בגין ימי מעצרו, שירצטו על דרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על העבודות, מאסר מותנה של 10 חודשים לתקופה של 3 שנים וקנס בסך 2,500 ל"נ.

עובדות כתוב האישום הרלוונטיות לעניינו:

11. לאור הרשות המעורער בטענה הרבה באירועים המפורטים באישומים הראשון והשלישי בלבד, להלן נביא את פרטי האישומים הנ"ל, לצד סקירת עיקרי החלק הכללי של כתוב האישום.

12. בחלק הכללי של כתוב האישום נטען, כי לאחד הנאים - מיכאל זונטי (להלן: "זונטי") היה משרד העוסק ביצוג זוכים וחיברים בתיקי הוצאה לפועל. נטען, כי משרד עבדו זונטי והמעורער שהוא עורך דין, והמשרד אף היה קרי עלי שמו. שני נאים אחרים עבדו אף הם במשרד, כאשר אחד מהם הוא עורך דין במקצועו, אולם משנת 2009 הוא הוועה מלעטוק במקצוע.

13. עוד נטען, כי בין השנים 2009 ו-2011, קשו המעורער והנאים הנוספים קשר, לעיתים ביחד עם אנשים נוספים, ופעלו בהרכבים משתנים, על מנת להשתלט במרמה על נכסיהם של מנוחים אשר מתו עירירים ולא הותרו אחריהם קרובי מדרגה ראשונה. לשם כך, הם עשו שימוש בהלכים בלשכות שונות של הוצאה לפועל, תוך הצגת מצגי שווה ושיבוש הליכי משפט. באופן זה השיגו החלטות וצווים של רשמי לשכות הוצאה לפועל. ההחלטה והצווים ניתנו על בסיס מסמכים משפטיים ושקרים בהם עשו שימוש. בחלק מהמקרים, היה שותף למשדי המירמה והזיף פקיד לשכת הוצאה לפועל בחיפה בוריס צ'רניאק (להלן: "בוריס").

14. את מעשי המרמה והזיף ביצעו המעורער והנאים הנוספים בשני אופנים. בשיתוף פעולה עם בוריס שונו במערכות הוצאה לפועל, שלא כדין, פרטי מהותיים, כגון פרטי הצדדים בהליך, וזאת בתיקים

שנתיים שהתנהלו בלשכת הוצאה לפועל בחיפה. הלכה למעשה נוצרו תיקים חדשים בהם המנוחים חבים כביכול סכומי כסף גדולים לזכים פיקטיבים. על מנת לטשטש ולהסתיר את המעשימים, הועברו התיקים לאחר מכן ללשכת הוצאה לפועל בנצרת וקיבלו מספרי תיקים חדשים. לאחר כל אלה הגיעו המערער והנאשימים הנוספים בתיקים החדשניים בקשות מסוימים למימוש החוב. בחלק מהמקרים אף הצליחו לגבות כספים מהחוות הפיקטיביים ושלשלו את הכספיים לכיסיהם.

.15. במסגרת הקשר המפורט לעיל, זיפו המערער והנאשימים הנוספים שטרו חוב של מנוחים עיריים, לפיהם התחייבו לכארה המנוחים לשלם סכומי כסף גדולים לזכים פיקטיבים. המערער והנאשימים הנוספים הגיעו את שטרו החוב לביצוע בלשכות הוצאה לפועל שונות ופעלו למימוש החוב בדרכים שונות. בין היתר, ביקשו, כי המערער יМОנה לכנס נכסים וקיבלו מרשם לשכת הוצאה לפועל צוים בהתאם.

.16. בכל עת שהמערער והנאשימים הנוספים חששו שיתחקו אחר מעשייהם בעקבות תיק מסוים, הם דאגו להעברת התקיק לשכת הוצאה לפועל אחרת, ובחלק מהמקרים אף הודיעו על סגירת התקיק.

.17. לצורך קידום הקשר המפורט לעיל, אף זיפו המערער והנאשימים הנוספים, בחלק מהמקרים, אישורי מסירה באופן שנזהה כאילו מי מבני משפחתו של החיב הפיקטיבי (המנוח), קיבל את מסמכי הוצאה לפועל וחתום על אישורי המשירה, כשבפועל לא נמסר דבר, בני המשפחה הנטענים אינם קיימים כלל, הם יצרו הדמיון, והחתימות זיופו.

.18. **באישום הראשון** נתען, כי המערער וזינטי קשו קשור עם בורים לשנות את פרטי התקיק המקורי והעבירתו ללשכת הוצאה לפועל בנצרת עם הפרטים המקוריים, לצורך ניהול הליך בנצרת בעניין המנוחה גב' פוגלמן ז"ל. זינטי, המערער ובורים, בצוותא חדא, זיפו מספר פעמים מסמך שיש לבורים גישה אליו בתקף תפוקדו כעובד ציבור בלשכת הוצאה לפועל, בעת שונות באופן שיטתי פרטי התקיק, זאת בכונה לרמות. כן זיופו פרטי התקיק ללא סמכות כדין, באופן הנזהה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין, במטרה ליזור מצג בפני רשם הוצאה לפועל בנצרת לפי פרטי התקיק שהועבר הם פרטיים אמיתיים. כתוצאה ממשיים אלה, ניתנו צוים שונים על ידי רשם לשכת הוצאה לפועל בנצרת. במשיים ביצעו זינטי והמערער, בצוותא עם בורים, דבר כדי להכשיל הליך שיפוטי, או להביא לידי עיות דין, וכן מעשי מרמה והפרת אמון, הפגעים באמון הציבור במערכת המשפט.

.19. זינטי והמערער עשו שימוש בפרטי התקיק החדש אשר זיופו כאמור והועבר ללא סמכות כדין ללשכת הוצאה לפועל בנצרת, לצורך הגשת בקשות לשכת הוצאה לפועל בנצרת, תוך ניסיון השתלטות על נכסיה של המנוחה גב' פוגלמן ז"ל. המערער והנאשימים הנוספים עשו זאת כשהם יוצרים מצג שווה בפני לשכת הוצאה לפועל לפיו פרטי החיבת והזוכה הם הפרטים הנכונים, בידיעה שאינם כאלה. באופן זה שיבשו הליכי משפט וקיבלו במרמה בנסיבות מחמירות סכום כסף בסך של 76,000 ₪ שעוקל מחשבון הבנק של המנוחה, והוא עבר על פי החלטת רשם הוצאה לפועל לחשבון של המערער. כן ניסו זינטי

ומערער לקלב במרמה בנסיבות חמירות את הדירה השיכת למנוחה.

.20. זינתי, המערער ונasmן נספּ חברו יחד לשמש הילכי משפט ועשׂו שימוש במסמך אותו דיבר ושותכו שקרי, על מנת לקבל דבר בנסיבות חמירות.

.21. הנسبות חמירות מתבטאות בכך שחברו ייחדי, באופן מתווכם ולאחר מכן, לבוז את רכושה של המנוחה, תוך ביצוע מספר עבירות במקביל, שימוש בתפקידו של המערער כעורך דין, ניצול תפקידו של בוריס וריבוי המקרים והתחכם כעולה מאישום זה.

.22. זינתי, המערער ונasmן נספּ אף הערימו על רשות שופטת במדינה וגרמו לתוכאות משפטיות שגויות, אשר גרמו לעול שלא כדין, תוך שימוש במסמך מזויף ושקרי, בכונה לקבל באמצעות כך החלטות שיפוטיות.

.23. באישום זה, יוכסו לumarur עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין; זוף בידי עובד ציבור בנסיבות חמירות - לפי סעיפים 421 סיפה 414 בצוירף לסעיף 29 לחוק העונשין; שבוש מהילכי משפט - לפי סעיף 244 בצוירף סעיף 29 לחוק העונשין; זוף מסמן בכונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות חמירות ושימוש במסמך מזויף - לפי סעיפים 418 סיפה 420 בצוירף סעיף 29 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות - לפי סעיף 415 סיפה בצוירף סעיף 29 לחוק העונשין; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות - לפי סעיף 415 סיפה בצוירף לסעיף 29 לחוק העונשין.

.24. **באיושם השלישי**, נטען, כי המערער ונasmנים נוספים קשו קשר לביצוע פשע, ועשׂו בצוותא את שטר החוב המזויף והשקרי. זאת עשו בכונה לקבל צוים לעיקול הדירה ומכירתה ובכוונה לקבל במרמה את הכספי בין מכירת הדירה. הם הגיעו את שטר החוב, בידיעה שהוא מזויף, הציגו מצג שווה שקרי לשכת ההוצאה לפועל, אשר לקיומו של חוב בין הוצאה לחיבר והגשו, בהסתמך על שטר החוב המזויף ומצג השווה, בקשות לשבות ההוצאה לפועל בעפולה ובנצרת, במטרה להשתלט על נכסיו המנוח מר שבתאי זיל. באופן זה הצליחו במרמה, למןות את המערער כconomics, לקבל צו עיקול על דירת המנוח, ואף קיבל אישור על הסכם מכיר שנעשה עם קונה תמים. במסגרת הסכם המכיר הם קיבלו מיד' הקונה סכום כולל של 230,000 ₪.

.25. המעשים בוצעו באופן שיטתי בנסיבות חמירות, אשר מתבטאות בכך שחברו ייחדי, באופן מתווכם ולאחר מכן, לבוז את רכושו של אדם שאיןו בין החיים, בידיעה שלא יהיו יורשים שיישמרו על זכויותיו. הם ביצעו מספר עבירות במקביל, ניצלו את מעמדו של המערער כעורך דין, אשר הציג עצמו כמיופה כוח הוצאה הפיקטיבי, וזכה לאמון רשם הוצאה פ', אשר ביסס את החלטותיו על סמך מצג השווה שהציגו. באופן זה הם הערימו על רשות שופטת במדינה, וגרמו לתוכאות משפטיות שגויות, אשר גרמו לעול שלא

כדי.

.26. באישום זה, יוחסו למערער עבירות של קשרת קשר לביצוע פשע; שיבוש מהלכי משפט; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמיות, שימוש במסמך מזויף, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמיות.

.27. ארבעת הנאים הננספים הודיעו והורשו בגדיר הסדרי טיעון שבמסגרתם תוקנו כתבי האישום לגבי כל אחד ואחד מהם בנפרד.

טענות המערער:

.28. המערער ביקש לבטל את פסק דיןו של בימ"ש קמא ולזכותו אותו.

.29. לטענת המערער שגה בימ"ש קמא שהחלה לרשיעו בעבירות זיוף אחת, בסיוע לביצוע עבירות זיוף רבות, בסיוע לביצוע עבירות שימוש במסמך מזויף, בסיוע לביצוע עבירות קבלת דבר במרמה, וסיוע לביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט.

.30. המערער שלל כל קשר בין העבירות שייחסו לו, הן בפן היסוד העובדתי והן בפן היסוד הנפשי. לטענתו, רובם של המסמכים שהוצגו בבית המשפט ושם "הוכנו" לצורך ביצוע מעשי המרמה, מסוימים החתוםים לכואורה בחותמתו ובחתימתו, כלל לא נתמכו על ידו, וכי מסוימים אלה זוייפו והוא לא ידע עליהם. עוד טען המערער, כי לא ידע על התקיים המתנהלים בלשכות הוצאה"פ.

טענות המשיבה:

.31. בימ"ש קמא שקל כל בדיל של ספק שהוא יכול להניח לטובה המערער זיכה אותו מכל עבירה שלגبية היה ספק בדבר המודעות שלו.

.32. המשיבה חזרה על סיכומה שהוגשו לבימ"ש קמא והציגה, כי המערער אפשר את השימושים בחותמות שלו והיה מודע לכך שנעשה שימוש שיטתי בחותמות שלו על ידי אנשים שלא פיקח עליהם, ומבליל להזכיר את התקיים שנעשה בהם שימוש בחותמתו שלו. לטענת המשיבה, יש בכלל אלה כדי לבסס הרשותו בדיון.

מעבר לכך, הפניה המשיבה להודאת המערער בעבודות; תוך הפניה לטענותו שכולם עושים מעשה כזה.

.33. עוד טענה המשיבה, כי בימ"ש קמא סקר את כל הראיות, התרשם מהעדים, ונתן הכרעת דין מפורטת ומונומקטה.

.34. אשר על כן ביקשה המשיבה לדחות את הערעור.

דין והכרעה:

.35. לאחר שיעינו בהכרעת הדין, בריאות שהוגשו בביבמ"ש קמא, ובהודעת הערעור, ושמענו את טענות הצדדים, אנו מחליטים לדחות את הערעור על הכרעת הדין.

.36. קביעות בимв"ש קמא מבוססת על התרשםתו ובהתקף לקביעת ממצאים עובדיים שערצת הערעור אינה נוהגת להתערב בהם, למעט המקרים שהוכרו בפסקה והם שניים: האחד: כאשר נפללה טעות של ממש במסקנותיה של הערכאה הדינונית, והשני: כאשר קביעותיה לא מבוססת על יסוד התרשות וההימננות; כך שלערצת הדינונית אין יתרון על ערכאת הערעור לצורך בוחינת הקביעות.

ראו לעניין זה: ע"פ 10586/05 **ערן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.1.09), ע"פ 4286/08 **אלוואשלה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 14.1.09), רע"פ 1978/09 **בני גלבוע נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 23.3.09), רע"פ 735/11 **שי מזור נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 26.1.11), רע"פ 6867/11 **בhai ג'בארין נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 27.9.11), ע"פ 2485/00 **פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (2) עמ' 918, ע"פ 5385/05 **בילל אלחורט נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 18.5.06) וע"פ 2103/07 **אביחו הורוביץ נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 31.8.08).**

כך, למשל, כשבחן בимв"ש קמא את גרסת המערער, נקבע כי:

"הנאשם (המערער) ניהל בבית המשפט הליך עיקש על מנת להוכיח כי נצל, ורומה, ומעשי היו תמיימים לחלווטין. דוקא אופן התנהלותו הנאהם בבית המשפט, תוך עמידה על קווצו של כל יוזד, התעקשותו הנחרצת בדבר תוכנו של כל מסמך משמעותו והשלכותיו, מעמידה את גרטמו ביחס לעבירות שייחסו לו בספק רב, תוך יצירת עננת חוסר מהימנות מובנית מעל גרטמו. הנאשם (המערער) נחזה בבית המשפט כאדם בוגר, משכיל, רציני ואינטיליגנטי המקפיד על קלה ועל חמורה. לא יתכן כי לא הקפיד לדרוש כל מסמך שעורך וכל מסמך עלייו חתום, ולתහות על קנקנו של כל מסמך ומסמן. אין זה מתאפשר על הדעת שכconomics נכסים התעלם לחלווטין מחובותיו על פי דין וסביר כי הוא מזגכך בואפן פורמלי בלבד בעניין צדדים שלישיים. גרטמו בהקשר זה אינה אמונה, אינה מהימנה ואין לקבלה. גרטמו עומדת בנגד מוחלט להנהלותו הכללת מזג הגשת כתב האישום". - פיסקה 90 להכרעת הדין.

על אחת כמה וכמה כך, מקום בו עסקין במצבים עוודתיים, שנקבעו על יסוד הערכת מהימנותם של העדים, שהעידו בимв"ש קמא. במקרים מעין אלו הערכת הדיוונית הינה בעלת יתרון מובהק על ערכת הערעור, וביכולתה להתרשם מהעדים, משפט גופם, מהתנהגותם ומואפן מסירתם,oSימני האמת המתגלים לשופט ששמע וראה אותם עדים. מכאן, שהתערבותה של ערכת הערעור במצבה של הערכת הדיוונית תהיה מצומצמת עוד יותר ותוגבל אר למקומות חריגים ונדרים בהם נפללה טעות של ממש במסקנותיה ובקביעותיה - ראו לעניין זה ע"פ 8292/09 **עליה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.6.10).

סבירנו, כי העניין שלפנינו אינו נכנס בגדר אותן מקרים חריגים עליהם מדובר בפסקת בית המשפט העליון. על כן, דין הערעור על הכרעת הדין, להיזחות.

יתרה מזו, המדבר בהכרעת דין מפורט ומונמקת שבה הבHIR בימ"ש קמא, כי המערער היה מעורב באופן אקטיבי באירועים המפורטים באישומים הראשוני והשלישי בלבד; כי מן הראות עלתה תמונה עובדתית לפיה המשרד שהיוה את הבסיס והמעטפת לביצוע העבירות קרויה היה ע"ש המערער; במרבית התקופה בה פעיל המשרד היה המערער עורך הדין היחיד במשרד, בעל מעמד כדין; המערער לא שילם לאיש דמי שכירות ואף לא שילם עבור שירות המשרד; חותמו הנושא בתווך המערער לביצוע פעולות (החותמת המוטבעת) הייתה מונחת במקומות שונים במשרד ושימשה את עובדי המשרד לביצוע פעולות שונות, לרבות חתימה על מסמכים רבים בשם המערער, אם כי הוא בתוקף אישיא לא בהכרח היה מודע לקיוםם ולתוכנם; המערער אישר לעובדי המשרד להשתמש בחותמת המוטבעת; המערער לא גילה עניין ממש במסמכים עליהם הוטבעה חותמתו הכלולת את חתימתו היידנית; החותמת המוטבעת נרכשה בתיאום עם המערער ובאישורו, והוא נתן ברكتו לשימוש בה בידי עובדי המשרד בלי לדעת מה הם המסמכים עליהם היא מתנוססת ולאיזו מטרה הם מיועדים; חשבון הבנק של המערער שימוש צינור להעברת כספים שהתקבלו שלא כדין; המערער היה מודע לעובdet רישום מינוי כספים בחלוקת מן המקרים, אך התיחס למועד זה בביטול, כשהתנהלות זו תוארה בצדק על ידי בימ"ש קמא "עיוורון מכון ומוחלט".

זאת ועוד, נקבע, כי המערער אישר, כי ידע שהחותמת המוטבעת נמצאת בשרות זינתי ופקידות המשרד, ונעשה בה שימוש דרך קבוע. למרות זאת, לטענתו, סבר, שהפקידות השתמשו בחותמת על מנת לחתום על התראות בלבד ואישר, שהסכמים כי יבוצע שימוש בחותמתם שלו לצורך מכתבי התראה, על אף שלא ידוע מה כתוב בהם.

כך, למשל, קבע בימ"ש קמא בפסקה 48: "**המסמכים הרבים מאד אשר נחתמו בחותמת**

המוטבעת, בידיעתו, בהסכמתו, ובאישורו של הנאשם, הם כשלעצמם מסמכים מזוייפים שלא הנאשם ערך אותם ולא הנאשם חתום עליהם. במהלכו, אותם לא הכחיש, עשה הנאשם מעשה כדי לאפשר את ביצוע עבירות היזוף הרבות ללא קשר לתקציב, וכי לתרום בדרך אחרת לייצור תנאים לשם עשיית

עבירות הזיווף. מכאן שיש להרשיעו בריבוי עבירות של סיוע לדיזוף, לפי סעיף 418 ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין."

למסקנתו זו של בימ"ש קמא, המבוססת על התשתית הריאיתית שהונחה בפנוי, אין בידינו אלא להctrף.

.39 לא לモתר, אף חשוב לציין, שכבר בחודש מאי 2011 (בעקבות חקירתו של המערער ושהורו הראשוני מן המעצר) היה המערער ער לחשדות שהופנו כלפיו, לרבות עבירות המרימה שיוחסו לו תוך ניסיון להשתלט על רכושם של המנוחים. למרות זאת שב המערער לעובוד במשרד ממנו ובאמצעותו ביצעו עבירות המרימה, הכל כפי שקבע בימ"ש קמא בפסקה 86 של הכרעת הדיון, בהוסיפו, שם, שהמערער לא חדל ממעשהיו, כמו גם מעורבותו בחלק מן המעשים אשר יצרו תשתיית לעבירות שבוצעו או שנעשה ניסיון לבצען.

.40 בכל הנוגע לאישום הראשון, בעניין המנוחה גב' פוגלמן ז"ל נצין, שמערער התמנה כconomics נכסים ובתפקידו זה היה עליו לעורוך ישיבת התמחירות. לפי קביעת בימ"ש קמא, ככל שישיבה צו נערכה, הרי היו מעורבים בה קטינה בת 17, בתו של בעל המשרד, ונאשם מס' 4, שליח המשרד שמצווקותיו הכלכליות וקשהיו היו גלוים. למרות זאת, חתם המערער על פרוטוקול בדבר קיום אותה ישיבה, שהפרוטוקול אינו משקף את שהתרחש. בהמשך, ולאחר חקירתו של המערער ושהורו הראשוני מן המעצר, במאי 2011, חתום המערער ביום 12.6.11 על תצהיר כוזב בנוגע להתחזרות לגבי דירטה של הגב' פוגלמן ז"ל, וכך שצין בימ"ש קמא בפסקה 89 של הכרעת הדיון: "...**תכליתו (של התצהיר) המשך הנעת גלגלי אירוע המרימה המתואר באישום הראשון..**"

.41 התשתית הריאיתית שהונחה בפני בימ"ש קמא הובילה לגיבוש מסקנתו, בפסקה 91 של הכרעת הדיון, לפיה: "**אין דרך לפרש את התנהגו אלא כczzo המודעת לחוסר הנסיבות ואי התקינות של המעשים שנעשו והמסמכים שנערכו והוחתמו, מתוך בחירה שלא לעשות דבר בעניינם על מנת להמשיך ולקיים את שגרת היומיום, העבודה במשרד הקרי עלי שם, ללא תשלום דמי שכירות, ולא השתתפות בתשלום עבור שירות המשרד.**"

עוד קבע בימ"ש קמא, כי המערער בהתנהלותו יצר תשתייתאיתנה לביצוע פעולות המרימה שפורטו בכתב האישום, ומכאן המסקנה, כי סיע לביצוע ריבוי של עבירות זיווף, וכן קבע, כי הוכח במידת הוודאות הנדרשת, שהמערער סיע לביצוע הפעולות האסורה נשוא האישומים הראשון והשלישי והיה מעורב, מודיע, ואקטיבי באירועי שני אישומים אלה (פסקה 94 של הכרעת הדיון), גם אם לא היה שותף מלא, ולא היה במעגל הפנימי של המבצעים, ולכן נקבע, כי הוכח מעבר לספק סביר שהמערער ביצע חלק מן העבירות שיוחסו לו באישומים הראשון והשלישי (פסקה 95 בהכרעת הדיון).

עוד קבע בימ"ש קמא, כי הוכח במידת הוודאות הנדרשת שהמערער כשל באופן אישי במערכות זיווף מסוימות,

דהינו, פרוטוקול ישיבת התמחמות, זיווג שבא לידי ביטוי בכר שצווין כאילו הוא היה נכון בשיטת ישיבת התמחמות. המערער היה מודע לכך, שבמהלך יעשה שימוש בפרוטוקול זה בהליך הोצלה¹⁷, בהם הוגדר המערער כconomics הנכנים, ובכך סייע המערער לביצוע עבירה של שימוש במסמך מזויף. מכאן הרשות המערער בעבירות זיווג לפי סעיף 418 (אמצע), וכן בעבירות סיוע לשימוש במסמך מזויף (פסקה 103 של הכרעת הדיון), ולרבותות סיוע לקבלת דבר במרמה ביחס לאישום הראשון והאישום השלישי (פסקה 105 של הכרעת הדיון).

במסקנות מפורטות אלה של ביום"ש קמא, המבוססות על התשתית העובדתית שהונחה בפנוי, ועל התרשומות הבלתי אמצעית מן המסכת הראייתית הנרחבת שנפרשה, אין להתערב, מה גם שמסקנותיו של ביום"ש קמא מנומחות כדבעי.

43. בהכרעתו זו של בית משפט קמא, המבוססת והמנומקת היטב, לא ראיינו כל הצדקה להתערבות ולפייך מורים אנו על דחייתם של העורבים.

נתן היום, י"א איר תשע"ט, 16 Mai 2019, במעמד הנוכחים.

ב' בר-זיו, שופטת

י' גרייל, שופט עמית
[אב"ד]